

LÆSESTYKKE 3

KONFIRMATIONEN

Forud for konfirmationen havde Martin haft travlt med at lære alt det udenad, man skulle dengang for at blive konfirmeret.

Han havde været en del nervøs. Han havde også været bekymret for, om det ville lykkes faderen at skaffe penge til konfirmationstøjet, og havde lavet en nødplan inde i sit hoved. Hvis han ikke fik tøjet hjemmefra, kunne han måske låne penge til at købe det for af bedstefaderen. Men alt gik godt. Han fik også sit tøj. Og han var rigtig dygtig til "overhøringen". Han blev nr. 3 ud af de 22, som var indskrevet til konfirmation. Der var flere, der bagefter sagde: "Den dreng skal da studere!"

Men det havde hans far en helt anden mening om. Martin skulle ikke gå mere i skole. Han skulle finde sig et arbejde!

Konfirmationen blev ikke fejret på nogen måde. Der var ingen fest, sådan som der er idag - og heller ingen gaver. Den eneste gave, Martin fik, var en salmebog, hvor hans navn stod trykt udenpå. Den passede han på. Den var hos ham hele livet. Der var ingen fra hans familie med i kirken, så i stedet for at gå alene hjem, skød han en genvej over Balka (3 km syd for Nexø) for at besøge sin bedstefar og bedstemor. Det var trods alt en særlig dag. Bedstefaderen ønskede ham tillykke og gav ham 50 øre. "Dem skal du have, fordi du nu er blevet voksen," sagde han, "men pas på dem. Vis dem ikke til din mor. De er til dig selv!"

Nu forventede man, at han skulle klare sig selv. Det var slut med at være vogterdreng; slut med at gå i skole!

Martin skulle finde sig et arbejde - Det skulle han selv sørge for. Det var faderens mening om den sag.